ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **Mgr. D. K.,** zast. JUDr. Janem Stančíkem, advokátem se sídlem Hemy 855, Valašské Meziříčí, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu,** se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2009, čj. 31 Ca 109/2009 - 46,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2009, čj. 31 Ca 109/2009 - 46, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.
Vymezení věci

[1] Žalobkyně dne 15. 12. 2008 podala odvolání proti stavebnímu povolení „plynoinstalace rodinného domu čp. 34 Kelč“ Městského úřadu Kelč ze dne 12. 1. 1998. Žalobkyně jako vlastník rodinného domu čp. 348 Kelč, sousedícím s rodinným domem čp. 34, ve svém odvolání tvrdila, že jí ve stavebním řízení ve výše uvedené věci mělo být přiznáno postavení účastníka řízení. Proto jí mělo být rozhodnutí o stavebním povolení oznámeno.

[2] Jelikož žalovaný nevydal rozhodnutí o odvolání žalobkyně, domáhala se žalobkyně žalobou ze dne 7. 7. 2009 ochrany proti nečinnosti.

[3] Žalovaný však ve svém rozhodnutí datovaném ke dni 1. 9. 2009 o odvolání žalobkyně rozhodl tak, že jej jako nepřípustné zamítl. Toto své rozhodnutí žalovaný odůvodnil tím, že žalobkyně postavení účastníka stavebního řízení neměla, neboť i když je vlastníkem sousedního pozemku a stavby na něm, její právo a právem chráněné zájmy nebo povinnosti nemohly být stavebním povolením dotčeny. Předmětem stavební povolení totiž byla stavba vedení technického zařízení uvnitř budovy sousedů žalobkyně.

[4] Na základě skutečnosti, že žalovaný splnil povinnost, jejíhož uložení se žalobkyně v soudním řízení domáhala, a to vydáním rozhodnutí o odvolání žalobkyně, soud řízení dle § 62 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, zastavil.

II.
Stručné shrnutí argumentů uvedených v kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, ve které vytýká krajskému soudu zastavení soudního řízení. Podle stěžovatelky se měl krajský soud v předmětném řízení zabývat nezákonností postupu správních orgánů v předešlém správním řízení. Nezákonnost spatřuje stěžovatelka v tom, že s ní nebylo zacházeno jako s účastníkem stavebního řízení a jako takové jí nebylo oznámeno rozhodnutí o stavebním povolení. Vzhledem k výše uvedenému tak stěžovatelka dovozuje, že byla poškozena na svých právech, když jí byla odepřena možnost ochrany proti vydanému stavebnímu povolení.

[6] Žalovaný se ve svém vyjádření s usnesením krajského soudu ztotožnil. Upozornil, že proti jeho rozhodnutí ze dne 1. 9. 2009 podala stěžovatelka žalobu ke krajskému soudu.

III.
Právní názor Nejvyššího správního soudu

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud připomíná, že kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, jímž bylo řízení zastaveno, lze podat výlučně z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V takové kasační stížnosti je stěžovatel povinen především vylíčit důvody, pro něž se domnívá, že rozhodnutí soudu o zastavení řízení je nezákonné (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2004, čj. 3 Azs 43/2003 - 48, všechna zde citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná též na www.nssoud.cz). Nezákonnost rozhodnutí může spočívat též v chybném posouzení právní otázky, zda je důvod pro zastavení řízení dán (viz rozsudek NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 6 As 4/2004 - 53), tak je tomu i v tomto případě. Stěžovatelka v kasační stížnosti napadá samotné zastavení řízení.

[9] Předně je třeba zdůraznit, že Krajský soud v Brně aplikoval institut uspokojení navrhovatele po podání žaloby v rozporu s judikaturou zdejšího soudu. V případě žalob na ochranu proti nečinnosti je použití institutu uspokojení navrhovatele po podání žaloby

vyloučeno (více viz rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2008, čj. 1 Ans 4/2008 - 62, ve věci *MAXI cars s. r. o.*).

[10] Institut uspokojení žalobce po podání žaloby může nalézt své uplatnění typicky v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.). Oproti tomu, uspokojením žalobce v rámci řízení o žalobě na ochranu před nečinností správního orgánu je vydání rozhodnutí či potvrzení. Nejedná se však o uspokojení navrhovatele ve smyslu § 62 s. ř. s., neboť přichází v úvahu pouze vydání prvního rozhodnutí, nikoliv vydání „*nového* rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provedení jiného úkonu“ ve smyslu § 62 odst. 1 s. ř. s., kterým by byla napravena nezákonnost původního rozhodnutí, opatření nebo jiného úkonu. V případě ochrany před nečinností zde totiž již ze samotné podstaty žádné původní rozhodnutí, opatření nebo úkon být nemůže. Smyslem žaloby proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 s. ř. s. je posoudit, zda je správní orgán nečinný, a pro tento případ mu nařídit vydání rozhodnutí či osvědčení. Soudní řízení v tomto případě končí vydáním rozsudku, jímž se správnímu orgánu nařizuje vydat rozhodnutí či osvědčení ve stanovené lhůtě. Soudní řízení má samozřejmě svůj význam pouze tehdy, pokud nečinnost správního orgánu trvá. Pomine-li nečinnost v průběhu soudního řízení, soud žalobu zamítne dle § 81 odst. 3 s. ř. s., neboť vychází ze skutkového stavu, který zde je v den rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.; blíže viz cit. rozhodnutí *MAXI cars*).

[11] Pokud po zahájení soudního řízení bylo vskutku vydáno rozhodnutí, čímž došlo k ukončení tvrzené nečinnosti správního orgánu, a žalobce nevzal žalobu zpět, soud ji zamítne dle § 81 odst. 3 s. ř. s. Z podání stěžovatelky ze dne 7. 10. 2009 lze dovodit, že nebere žalobu zpět. Soud proto pochybil, pokud řízení o žalobě zastavil.

IV.
Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[12] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[13] V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2010

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu